

Взагалі-то **Юрген Баншерус**, який народився в Ремшайді, хотів стати піаністом. Однак наразі він займається тим, що пише для дітей і підлітків книжки, які досить непогано продаються, і зовсім не шкодує, що з грою на фортепіано так і не склалося. Письменник живе з родиною в Рурському регіоні. Серію його книжок «Справа для Квятковського» вже перекладено 22-ма мовами, зокрема китайською та івритом. 2010 року Юрген Баншерус отримав премію імені Аннетти фон Дросте-Гюльсгофф.

Ральф Бучков, який народився в Берліні 1962 року, насправді мріяв про те, щоб стати детективом. Він так само любить молоко, як і Квятковський, але, на жаль, терпіти не може жуйки. Тому він вирішив здобути освіту в галузі графіки. Потім кілька років працював у рекламних агенціях, а зараз готує ілюстрації для низки видавництв. Живе в Берліні разом із двома своїми дітьми.

Юрген Баншерус

Люлька Шерлока

Ілюстрації Ральфа Бучкова

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

УДК 82-93
Б23

Серія «Справа для Квятковського»

Оригінальна назва:
Ein Fall für Kwiatkowski. Sherlocks Pfeife.

www.arena-verlag.de

Усі права застережено.

Баншерус Юрген

523 **Справа для Квятковського.** Люлька Шерлока/ Юрген Баншерус ; пер. з нім. О. О. Гергелійник. — Харків : Вид-во «Ранок», 2022. — 80 с. — (Серія «Справа для Квятковського»).

ISBN 978-617-09-7635-2

Квятковський — справжній детектив, який полюбляє молоко й жуйки Carpenter's. Замість домашнього завдання у нього — нічні засідки, замість дитячих розваг — небезпечні пригоди. Будь-який найзаплутаніший злочин приречений на невдачу, якщо за справу взявся цей юний детектив.

Цього разу крадіжка сталася у детективному музеї: поцуплено цінний експонат — оригінальну люльку Шерлока Голмса. Для Квятковського неабияк честь взятися за це розслідування. Але справа виявляється з подвійним дном.

УДК 82-93

Літературно-художнє видання

Серія «Справа для Квятковського»

Юрген Баншерус
ЛЮЛЬКА ШЕРЛОКА

для дітей молодшого
та середнього шкільного віку

Провідна редакторка В. В. Миконо

Літературний переклад

з німецької О. О. Гергелійник

Технічний редактор В. І. Труфен

З питань реалізації звертатися:

Харків, тел.: (057) 727-70-77;

e-mail: deti@ranok.com.ua

С795005У. Підписано до друку 30.12.2021.

Формат 84x108/32. Папір офсетний.

Гарнітура Прагматика. Друк офсетний.

Ум. друк. арж. 4,2.

ТОВ Видавництво «Ранок»,
вул. Кібальчича, 27, к. 135, Харків, 61071.

Свідцтво суб'єкта видавничої справи

ДК № 5215 від 22.09.2016.

Для листів: вул. Космічна, 21а, Харків, 61145.

E-mail: office@ranok.com.ua

Тел./факс: (057) 719-58-67.

Разом дбаємо
про екологію та здоров'я

ISBN 978-617-09-7635-2

© 2018 by Arena Verlag GmbH, Würzburg,
Germany

© Гергелійник О. О., переклад, 2022

© ТОВ Видавництво «Ранок», 2022

Скільки себе пам'ятаю, ніхто не міг написати моє прізвище правильно. Навіть мій класний керівник, пан Концельман, досі не спромігся на це. У моєму останньому табелі було написано «Квятковські». Мамі це не здалося смішним.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

Чи ж варто тепер дивуватися, що мене цікавлять незвичні прізвища? У телефонному довіднику я вже знаходив справжні скарби. «Сердечнийбіль фон Кноблах», «Константинос Страшне-Кіно», «Гелена Зимове-Пальто» і «Герберт Пивний-Друг» є найкращими з них.

Незвичним було й прізвище на табличці, яку я одного дня побачив на дереві на нашій вулиці.

Без сумніву, я мусив туди піти. По-перше, тому що до цього

я не знав, що у нашому місті є детективний музей.

А по-друге, я нарешті отримав змогу познайомитися зі справжнім кілером. Хто ще з приватних детективів може цим похвалитися?

КАРЛ КІЛЛЕР
ДЕТЕКТИВНИЙ
МУЗЕЙ
щодня з 14 до 18 години,
окрім понеділка

Я вже не пам'ятаю, чого я очікував. Але точно не нудної одноповерхової будівлі позаду двоповерхового будинку у безлюдному провулку. На траві перед будинком стояла новесенька табличка:

Мій наручний годинник показував майже пів на шосту. Отже, у мене було ще пів години.

Я саме хотів відкрити вхідні двері, як почув чийсь голос:

— Стривай-но, я маю спочатку відкритися!

Коли я обернувся, то побачив чоловіка, який ішов до мене.

Він був незвично високий і худорлявий, мав рідке сиве волосся і надзвичайно великі ноги — як у клоуна з цирку. Крізь товсті круглі скельця старомодних окулярів на мене дивилися совині очі.

На перший погляд він не вселяв довіри. Воно й не дивно — з таким прізвисьцем!

— Отже, ти хочеш подивитися мій музей? — промовив він гугнявим голосом.

— Вас дійсно звати Карл Кіллер? — натомість запитав я, поки він важко відчиняв двері.

Чоловік кивнув.

— Скільки коштує вхід?

Карл Кіллер оглянув мене з голови до п'ят незворушним поглядом. Навіть повіки не поворухнулися.

— Як виняток, ти можеш зайти безкоштовно, — нарешті відповів він. — Ти цікавишся детективами?

— Я сам детектив.

Праве око Карла Кіллера сіпнулося. Один, два, три рази. Як у пана

Концельмана, коли його ніхто не слухає. Потім чоловік опанував себе.

— Ага, — пробурмотів він.

— Вам знайоме прізвисьце Квятковський? — запитав я.

Чоловік похитав головою.

— Я б провів тобі екскурсію, але мені мають зателефонувати щодо важливої справи, — повідомив він.

— Я дам собі раду, — озвався я.